

דף יב.

עין משפט א.

אה"ע סימן קעג פעיף ז

ז. היה אחיו נשוי אשה שהיא ערוה ליבם, ולו עוד אשה אחרת, ואחר כך מתה הערוה בחיי בעלה, או גירשה, או שהיתה קטנה ומיאנה בו, ואחר כך מת, מותרת צרתה להתייבם. אבל אם לא מיאנה בו בחייו, ומיאנה בו אחר מותו, צרתה חולצת ולא מתייבמת.

עין משפט ב.ג.

אה"ע סימן קנה פעיף יא

יא. הממאנת ביבם, אסורה באביו, מפני שנראית ככלתו בעת שמת בנו ונפלה ליבום. אבל לשאר קרובים, מותרת. ויש אומרים גם בשאר קרובים. (ודוקא בקרובי המת, אבל בקרובי היבם שמיאנה בו מותרת) (כ"כ הב"י). ומ"מ אם מיאנה באחד מהיבמים, מותרת לשאר אחיו.

אה"ע סימן קעג פעיף יד

יד. קטנה שאינה ערוה עליו, ומת, ומיאנה הקטנה ביבם, אסורה לו ומותרת לזר בלא חליצה, אם אין שם אחים אחרים. ודוקא היא, אבל צרתה מותרת לו, ואפילו היא מותרת לשאר אחים שלא מיאנה בהם.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קעב פעיף א

א. סריס חמה ל, ואילונית מ, אינם בני חליצה ויבום. לפיכך אילונית ודאית שחלצה, לא נפסלה לכהונה. וכן סריס חמה שחלץ, או

ל. פירוש שנסתרס ע"י קדחת, ערוך

מ. פירוש איילונית שיש לה טבע זכר, כלומר שאינה יולדת, ואילונית נגזר מאיל שהוא זכר הצאן

שחלצו לאשתו^ג, אינו כלום. היה לאילונית ודאית, צרה, מותרת להתייבם.

דף יב:

עין משפט א.

אה"ע סימן קעב סעיף א

עין בסעיף הקודם

אה"ע סימן קעג סעיף ט

ט. יבמה שהיא ערוה ליבם והיא אילונית, אפילו הכיר בה בעלה, הרי היא כמי שאינה, וצרתה חולצת או מתייבמת. ואם יבם הצרה מפני שהיה סבור שהערוה אילונית, ואחר כך נמצאת שאינה אילונית, תצא מיבמה בלא גט, והולד ממזר.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קנה סעיף יב

י. הקטנה ממאנת עד שתביא ב' שערות אחר י"ב שנה^ה, או עד שתלד. וי"א דמשעת הריון היא כגדולה.

ג. הגה: היה ספק סריס, חולץ. ולא מחזקין ליה בודאי סריס, אלא אם ראו בו, מיד שנולד, אחד מסימני סריס, כגון שהטיל מים ולא עשה כיפה; אבל בלאו הכי יש לחוש שנתקלקל אחר לידתו, וצריך לחלוץ (ריב"ש סימן תע"ד).

ס. מברייתא נדה מ"ו ע"א, ואפי' נולדו בה סימני אילונית היא קטנה, חוץ מאם היא בת כ' שנים דסימני איילונית מגלים למפרע דמבת י"ב שנים היא גדולה. ובת י"ט שנים ול' יום חשובה כבת כ', דל' יום בשנה חשובה כשנה. כ"כ הטור מברייתא, וה"ה בשם המפרשים, וי"א דאינה בת כ' עד שיחסר לה ל' יום בהשלמת הכ' שנים, כ"כ הרמב"ם בפירושו שם בברייתא.